

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής Προετοιμάζει την Οδό

*Εδάφια κλειδιά: «Και
ήλθεν εις πάσαν την
περίχωρον του
Ιορδάνου, κηρύττων
βάπτισμα μετανοίας εις
άφεσιν αμαρτιών.»
— Λουκάς 3:3*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Λουκάς 3:2-6,15-18*

ΣΤΟΝ ΘΕΪΚΟ ΣΚΟΠΟ, ο Ιωάννης ο Βαπτιστής προοριζόταν να εκπληρώσει το ρόλο του προφήτη. Υπήρχε ελάχιστη έως καθόλου πιθανότητα να αφοσιωθεί σε μια άλλη κλήση, όπως αγρότης, ψαράς ή έμπορος. Θα ήταν ο Αγγελιοφόρος που θα προετοιμάζε το δρόμο για τη διακονία του Χριστού. Η

μοίρα του ήταν ξεκάθαρα προδιαγεγραμμένη.

Έτσι, σύμφωνα με τη Αγία Γραφή: «Επί αρχιερέων Άννα και Καϊάφα, έγεινε λόγος Θεού προς Ιωάννην, τον υιόν του Ζαχαρίου, εν τη ερήμω, και ήλθεν εις πάσαν την περίχωρον του Ιορδάνου, κηρύττων βάπτισμα μετανοίας εις άφεσιν αμαρτιών, ως είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίω των λόγων Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· Φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε τας τρίβους αυτού. πάσα φάραγξ θέλει γεμισθή και παν όρος και βουνός θέλει ταπεινωθή, και τα σκολιά θέλουσι γείνει ευθέα και αι τραχείαι οδοί ομαλαί, και πάσα σαρξ θέλει ιδεί το σωτήριον του Θεού.» —

Λουκάς 3:2-6

Ο λόγος του Θεού ήρθε απευθείας στον Ιωάννη, ενδεικτικό της ευνοϊκής του θέσης κατά την εκτίμηση του Θεού. Με παρρησία άρχισε να κηρύττει ένα βάπτισμα μετανοίας. Το μήνυμά του ήταν για όλες τις τάξεις της εβραϊκής κοινωνίας από τους φτωχούς και ταλαιπωρημένους έως τους πλούσιους και προνομιούχους. Προέτρεψε όλους: «Μετανοήστε και βαφτιστείτε για άφεση αμαρτιών».

Ο Γιάννης ήταν πιστός στην αποστολή του. Αν και η φήμη του εξαπλώθηκε σε όλη την Ιουδαία, παρέμεινε ταπεινός. Δεν άρχισε να σκέφτεται τον εαυτό του ως κάποιον εξαιρετικά εξυψωμένο που άξιζε το «δίκαιο μερίδιο» από τον πλούτο, την τιμή και τις ανέσεις. Φώναζε στην έρημο για λογαριασμό κάποιου που θα ερχόταν μετά από αυτόν. Αυτού που ήταν άξιος τιμής. Αυτού που ο Ιωάννης θεωρούσε τον εαυτό του ανάξιο να λύσει ακόμη και τα λουριά των σανδαλιών του, του Κύριου, δηλαδή, Ιησού Χριστού. Εμείς, ως χριστιανοί, παίρνουμε ένα μάθημα από τον Ιωάννη. Πρέπει πάντα να παραμένουμε ταπεινοί, να είμαστε ο εαυτός μας. Ανεξάρτητα από το πόσο πολύ μας ευλογεί ο Κύριος, είμαστε συντετριμμένοι (αν και συγχωρεμένοι) και ο Θεός δεν προσωποληπτεί. [Πράξεις 10:34· Κολοσσαείς 3:25] Είθε να βάζουμε πάντα τον Χριστό μπροστά από τον εαυτό μας.

Παρά την ταπεινοφροσύνη του, οι άνθρωποι συλλογίζονταν στην καρδιά τους αν ήταν ο Χριστός ή όχι. Προσδοκούσαν εν τέλει και αυτό φαινόταν να είναι η ώρα που θα ερχόταν ο Χριστός. Η Αγία Γραφή καταγράφει την πιστή ταπεινοφροσύνη του Ιωάννη, «Και αυτή είναι η μαρτυρία του Ιωάννου, ότε απέστειλαν οι Ιουδαίοι εξ Ιεροσολύμων ιερείς και Λευϊτας διά να ερωτήσωσιν αυτόν· Σὺ τις εἶσαι; Και

ώμολόγησε και δεν ηρνήθη· και ώμολόγησεν ότι δεν είμαι εγώ ο Χριστός. Και ηρώτησαν αυτόν· Τι λοιπόν; Ηλίας είσαι συ; και λέγει, δεν είμαι. Ο προφήτης είσαι συ; και απεκρίθη, Ουχί. Είπον λοιπόν προς αυτόν· Τις είσαι; διά να δώσωμεν απόκρισιν εις τους αποστείλαντας ημάς· τι λέγεις περί σεαυτού; Απεκρίθη· Εγώ είμαι φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ευθύνετε την οδόν του Κυρίου, καθώς είπεν Ησαΐας ο προφήτης.» — Ιωάννης 1:19-23

Έτσι, οπλισμένος με ταπεινοφροσύνη, ο Ιωάννης ήταν ένας αξιόπιστος μάρτυρας της έλευσης του Ιησού - του Μεσσία. Δεν φοβόταν κανέναν και μίλησε ξεκάθαρα για την ανάγκη της μετάνοιας και της άφεσης αμαρτιών. Ως εκείνος που προετοίμασε τον δρόμο για τη διακονία του Ιησού, ήταν εξαιρετικά πιστός. Επιθυμούμε επίσης κι εμείς να προετοιμάσουμε τον δρόμο του Χριστού για να μπει τώρα στις καρδιές των ανθρώπων, όπως το επιτρέπουν ο Θεός, η αρετή, η ακεραιότητα και η ευκαιρία. ■